

ներ : Իսկ Կարողութի ու Եղիսաբէթին վրայ գալով՝ ասոնք ալ իրարու հետ քիչ կը խօսին ու կիրքը աւելի սրտերնուն մէջ կը մնայ : յողովքը Փիլիպպոսի չար մտքերուն կը ծառայէ , ու ամենեւին սրտի չգալի : Եւս առաւել այն ատեն աւելի սիրտ շարժող չէ այդ ողբերգութիւնը՝ երբոր վերջի տեսարանին այնպէս անգութ կերպով մը Կարողութի ու Եղիսաբէթ գետինը կը տարածուին , և երբորդ մահ մըն ալ կը ըսուի . և այս բաներուն ներկայ՝ բռնաւորն ու իրեն չար խորհրդակիցը միայն կը գտնուին :

Բնիկայ սաստիկ հարուած է զգայուն սրտերու համար . և ըստ ինքեան խիստ քննութեամբ նայելով , Եղիսաբէթը Կարողութի հետ մէկտեղ մեռցնելը՝ սրտմութեան դէմ պակասութիւն մըն է . բայց ինչ կերպով որ ալ ըլլար , պէտք էր միշտ այս տեսարանին վրայ զգալի փոփոխութիւն մը ընել ու գոնէ սարսափին հետ բաւական անոյշ զգացմունք մըն ալ սփռել հանդիսականաց սրտին մէջ :

( ԿԸ ՀԵՐՈՒՆԱՅՈՒՒ )

## ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

### Ի ՎԱՂԱՄԵՌԻԿ ՄԱՀ

### ԱԶՆՈՒԱԶԱՐՄ ՕՐԻՈՐԴԻՆ

### ՂՈՒՅԻԱՅ ԱԼԼԱՃՎԵՐՏԵԱՆ

Սինչդեռ ի կէտն երկնից ի դաշտ կապուտակ  
Գեղեցկաճեմ շողայ լուսին արծաթի ,  
Եւ յանկարծ բարկ ամպոյն ի քող սեւորակ  
Դուսաճաճանչ ծածկի ճակատ գեղանի :

Եւ յայէս աւաղ մերս ( ) ընդդէմ նազելի ,  
Սինչ յարշալոյս ճեմէր տիոց վարդագոյն ,  
Ո՛վ բօթաբեր մահուն աւար ցանկալի ,  
Սօրն ի գրկաց վարէր ի նիրհ մըշտաբուն :

Բտուածատրեան տոհմին դու բոյս մատաղիկ ,  
Յուսով սիրով եւ հաւատով անասան ,  
Ի տապախառն հողմոյ մահուն ընկեցիկ՝  
Բզհայրենիդ թողեալ լըքեր բուրաստան :

Սիրտ ըզգայուն իբր հանդուրժել կարէ աստ .  
Տուր ինձ դարձուածս , ո՛ր լուսնիստ դու ծըմակ .  
Ե՛հա տապանն ընդ հովանեաւ կայ նոճեաց՝  
Ունայնութեան ունամահութեան յիշատակ :

Հապա , քերթողդ , յառաջ մատիւր տըխրագին՝  
Եպրողոնեան առեալ զբընարն ի ձեռին ,  
Եւ նազելոյդ առ սրնարաւ տապանին՝  
Երգեալ զգարուն թարշամ ի շունչ ժանտ հիւսսին :

Վաղցրահամ զնախնի ճայնին աղեկէզ  
Թերեւս ի լուր գերեզմանին ի խորոց ,  
Բզճանրակիրն ըզյարկ մահուն քաջապէս  
Տարեալ ի բաց ի մայրենին սրասցի ծոց :

Հապա զարթիր օն , Լուցիա , ժամ է արդ .  
Բա՛ արեւեւնն ի կարմրափայլ վառին գոյն .  
Տուր զոտդ ի բոյս ի բազմերանգ ո՛հ ընդ արտ ,  
Տես իբր զծաղկունս գըգուէ գեփիւռ քաղցր յողջոյն :

Լխորժ ըստուերք մեղմիկ շարժեալ ի շըրշին ,  
Լուր՝ յամենուստ ըզքեզ կարգան , Լուցիա .  
Լն ի հովտին հովիւ հօտովն ի լալին՝  
Օքէն ի խընդիր ի սոյլ սրընգին Լաղեմայ :

Լ՛հ , մի անլուր լինիր ջայլից մայրական ,  
Չետուն երկինք երբէք քեզ սիրտ անըզգայ .  
Յիշեա ըզկաթն անոյշ ի տիտ մանկական ,  
Լն ըզհամբոյրս այտիցդ հազարս , Լուցիա : —

“ Լյլ մի ի յուշ ածեալ դուք զիս լայք ի զուր ,  
“ Օ ի ձեզ յաւանդ ետու ըզսիրտն իմ ամբիծ .  
“ Հրամանք են ինձ լընուլ զբազդին պարտս հանուր .  
“ Տեսցուք զիրեար յաւէժ ի բուն հայրենիս ” :

Լյո , անդարձ են Տեառն հրամանք՝ թէ եւ խիտ .  
Լն զի է մեզ ընդվայր ողբալ սըգաւոր .  
Լն մահացաւ Լա ի մահուն անդ հովիտ ,  
Լն զյաղթական լըսէ գերկնից նըւագ նոր :

## ԳԵՈՐԳ ՍԱՄԱՆՃԵԱՆ

յԱշակերտելոց Ռափայելեան վարժարանին :

## ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Բիւկա Զոհր :

Բիւկան սովորական ձուկ մըն է , բայց  
այնչափ օգտակար ու այնչափ գործա-  
ծական է , որ քանի մը աշխարհքներու  
հարստութեան դուռ բացած է , շատ  
ուրիշ երկիրներու համար ալ խիստ  
հարկաւոր ուտելիք է :

Լյս պզտիկ ու անփնաս ձկները՝ որո-  
շեալ ժամանակներու անհամար խում-

բերով աշխարհքիս հիւսիսային ծովե-  
զերքները կ'երևան , և այնչափ սաս-  
տիկ է ասոնց բազմութիւնը , որ խել  
մը փարսախ երկայնութիւն կ'ունենան .  
Լ՛մէն տարի ամառն ու աշունը ասոնք  
կու գան Լըրոպիոյ ափուները , և գրե-  
թէ նոյն ատեն կը տեսնուին նաև Լ-  
մերիկա ու Լսիոյ հիւսիսային ափու-  
ները :

Շատ հետաքրքրական բան մըն է  
թէ ուսկից կու գան այս ձկները և  
ուր կ'երթան . բայց ինչուան երևելի  
բնապատումներն ալ ասոր վրայ այլ  
և այլ կարծիքներ ունին : Ոմանք կը-  
սեն թէ Բիւկան որոշեալ ատեններ